Чернікова О.І. (Київ)

АЛІТЕРАЦІЯ ЯК ПІДСИЛЮЮЧИЙ КОМПОНЕНТ ЗОБРАЖАЛЬНО-ВИРАЖАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ

(на матеріалі "Гіперіону" Д. Сіммонса)

Досліджується підсилення семантики зображально-виражальних засобів художнього тексту за допомогою алітерації. Визначено частотність окремих тропів у матеріалі дослідження, обґрунтовано зв'язок між стилістичною, семантичною і фонетичною складовими тропів. Зроблено висновок щодо ролі алітерації в семантиці та стилістиці художнього тексту.

Ключові слова: алітерація, троп, семантика, стилістика, метафора, метонімія, епітет, іронія, гіпербола, Д. Сіммонс.

Исследуется усиление семантики изобразительно-выразительных способов художественного текста с помощью аллитерации. Определена частотность отдельных тропов в материале исследования, обоснована связь между стилистическим, семантическим и фонетическим компонентами тропов. Сделан вывод о роли аллитерации в семантике и стилистике художественного текста.

Ключевые слова: аллитерация, троп, семантика, стилистика, метафора, метонимия, эпитет, ирония, гипербола, Д. Симмонс.

The article is focused on researching the emphasis put on tropes in fictional text by means of alliteration. The frequency of several tropes in the research material is established, as well as connection between the stylistic, semantic and phonetic components of the tropes. A conclusion is made on the role of alliteration in semantics and stylistics of the fictional text.

Key words: alliteration, trope, semantics, stylistics, metaphor, metonymy, epithet, irony, hyperbole, D. Simmons.

Зображально-виражальні засоби, або тропи [7, с. 520 – 521; 8, с. 679], широко використовуються в мовленні, зокрема художньому, для вираження прихованого змістового шару слів і словосполучень. Завдяки специфіці взаємодії двох планів вираження в мовленні (плану змісту й плану зображення) тропи легко виокремлюються з тексту та привертають до себе увагу адресата. Однак в окремих випадках вживання тропів можна помітити додаткові засоби атракції, а саме вживання письменником звукового повтору для поглиблення комунікативного та естетичного впливу зображально-виражальних засобів мовлення на читача.

У сучасному мовознавстві інтерес до вивчення зображально-виражальних засобів художнього тексту залишається стійким. Найактуальніші питання стилістики — функціонування тропів у мовленні та механізм їх утворення й естетичного впливу на адресата [4].

Розглядаючи художні англомовні твори, можна помітити, що зображально-виражальні засоби мовлення часто підсилюються за допомогою звукопису [3]. Питання функціонування звукопису в сучасній лінгвістиці не менш актуальне, ніж питання ролі тропів — він розглядається як складова поетики художнього тексту [1], як кодоутворювальний елемент мовлення [6], як важливий елемент внутрішнього мовлення людини, яке трансформується в текст [5], і як значний структуроутворювальний фактор художнього тексту [2].

Завдання цього дослідження — дослідити зображально-виражальні засоби художнього тексту, які містять алітераційний компонент, визначити частотність різновидів тропів серед одиниць матеріалу дослідження, описати семантичну складову таких тропів і дослідити зближення тропів, використаних у подібних текстових ситуаціях, за допомогою алітерації.

У нашій розвідці йдеться про окремий вид звукопису, що використовується для підсилення художньої виразності тропів, а саме про *алітерацію*, навмисний повтор приголосних для створення поетичного й естетичного ефекту [1]. Алітерація, поряд з іншими різновидами звукопису, виступає в художньому тексті фонетичним атрактантом [6], тобто слугує для привертання уваги читача до окремих, обраних автором, слів та їх сполучень.

Оскільки як система тропів, так і звукопис виступають засобами атракції в художньому мовленні, виникає питання щодо взаємодії цих двох феноменів у конкретних художніх текстах. Дослідження, присвячене цьому питанню, виконано на матеріалі 100 тропів (у вигляді сполучень слів) з алітераційним компонентом, вилучених методом суцільної вибірки з твору Дена Сіммонса "Гіперіон", що належить до "нереалістичної художньої літератури" (speculative fiction). Для дослідження було обрано саме такий матеріал, адже найбільшу концентрацію прийомів звукопису знайдено саме в англомовних художніх творах, що належать до жанрів фантастики, фентезі тощо [3]. Під час дослідження, крім методу суцільної вибірки, використовувалися також структурний метод, описовий метод, метод компонентного аналізу.

У матеріалі дослідження тропи з алітераційним компонентом представлені нерівномірно. Найпопулярнішими виявилися епітети [8, с. 238] – їх 63% з усіх вибраних тропів. Окремі епітети мають ознаки метафори або метонімії.

Найбільшу частотність епітетів помічено в ділянках тексту, де наявні: а) пейзажні описи: the sprawling maze of slums and saloons [Hyp, c. 32], darkening dome [Hyp, c. 48], flamboyant red fern [Hyp, c. 117]; б) описи живих істот: telltale blue tinge [Hyp, c. 14], slight smile [Hyp, c. 15], prizefighter posture [Hyp, c. 38], the flayed face of the murdered man [Hyp, c. 39], seraphic smile [Hyp, c. 60].

Крім того, епітети з алітераційним компонентом присутні в описах ситуацій (marvellous melodrama [Hyp, c. 19], предметів (gilded pillow [Hyp, c. 23], почуттів (fly-in-the-face-of-reason faith [Hyp, c. 90].

Однак на частотність таких епітетів впливає не лише різновид опису в художньому творі – їх кількість, як і інших зображально-виражальних засобів, підвищується в найбільш емоційних ситуаціях, викладених у творі. Якщо звернути увагу на композиційну структуру твору, то найбільша кількість яскравих епітетів, особливо з алітераційним компонентом, представлена у першій главі (де йдеться про життя відставного консула серед природи) та у главі "The Priest's Tale: The Man Who Cried God" (іронічна та містична історія випробування віри літнього священика). У наступній главі, "The Soldier's Tale: The War Lovers", де розповідається про життя палестинського солдата, кількість поетичних епітетів, підсилених алітерацією, навмисно знижена (по одному на 5 – 10 сторінок).

Якщо детальніше розглянути семантичну складову епітетів з алітераційним компонентом, які розташовані у першій главі, можна помітити цікаві риси. Опис планети, на якій один з головних героїв – консул – оселився на пенсії, містить такі приклади епітетів з алітераційним компонентом: bruise-black clouds [Hyp, c. 3] – тут повтором b-b пов'язане сполучення слів для опису неба, яке віщує нещастя. В подальшому обидва компоненти цієї характеристики знов виділяються як у тропах, так і за допомогою алітерації (blue bruise [Hyp, c. 39], black bile [Hyp, c. 42]. Складний повтор gr-gr-r y great, green, saurian things [Hyp, c. 3] показує нам ще одну сторону цього «спокійного» місця. І нарешті – у sharp solace of solitude [Hyp, c. 7] виявляється справжнє ставлення героя до місця його вигнання. Пізніше, у тій же першій главі, ми бачимо словосполучення з епітетами: glowing swingevines [Hyp, c. 11], like green skin of some great fruit [Hyp, c. 12] що за допомогою співзвуччя повертає нас до great, green, saurian things на початку], до яких додаються рефреном парні метафори latticework of leaves [Hyp, c. 10] і labyrinths of leaves [Hyp, c. 11].

Історії, що герої розповідають один одному, одразу ж отримують характеристики з алітераційним компонентом – $tall\ tales\ [Hyp, c.\ 24]\ i\ marvellous\ melodrama\ [Hyp, c.\ 19].$

Найяскравіше алітераційні епітети розкриті в главі "The Priest's Tale: The Man Who Cried God" – тут вони сконцентровані найщільніше. Варто згадати найемоційніші моменти цієї історії: опис таємничих «нелюдей»-бікура (silent, smiling band of bald, retarded children [Hyp, c. 53], placid idiocy [Hyp, c. 53]) жахливих «хрестоформ» (blood-bright glow [Hyp, c. 79] і через кілька сторінок знову повторення r y like some great, raw, cross-shaped worm [Hyp, c. 100]) і не менш жахливого Шрайка (body-blades and liquid silver steel [Hyp, c. 79]), і розв'язку, де герой приймає рішення вмерти, аби не згубити свій розум і людяність: він характеризує свою віру складним алітераційним епітетом fly-in-the-face-of-reason faith [Hyp, c. 90], приходить до доленосного рішення (even more sacred is the soul [Hyp, c. 91], firm of faith [Hyp, c. 91], і наостанок, молиться перед вівтарем, на якому знаходиться crudely carved chalice [Hyp, c. 94]. Через алітерацію двічі підкреслюється основна риса цього героя: faith (віра).

Епітети, що містяться у матеріалі дослідження, здебільшого складаються з прикметника та іменника, що підтверджує дані про високу частотність алітераційних виразів типу "предмет – ознака" [3, с. 118].

Переходячи до метафор [7, с. 296; 8, с. 444], слід зауважити, що вони складають набагато меншу частину тропів з алітераційним компонентом у вибраному матеріалі – їх лише 29%. Деякі з них містять як метафоричну, так і епітетну складову.

Крім вже згаданих паралельних метафор *latticework of leaves* [Hyp, c. 10] і *labyrinths of leaves* [Hyp, c. 11], їх можна помітити в описах героїв: *hooded in deep hollows* [Hyp, c. 13] і *ravaged by radiation* [Hyp, c. 13], в описах природи: *gusts whistled and whined* [Hyp, c. 57] (тут алітераційний компонент підсилений за рахунок ономатопеї), *the clouds cleared* [Hyp, c. 114]. Багато алітераційних метафор знаходимо, знов-таки, в сценах відчаю з "The Priest's Tale: The Man Who Cried God": зневіра в *a shield of shallow mysticism* [Hyp, c. 35], *the price of all that pain* [Hyp, c. 91], таємнича дія інопланетного паразита в *the flesh flowed* [Hyp, c. 87] і *battle for my body* [Hyp, c. 92].

Цікаво, що серед зображально-виражальних засобів з алітераційним компонентом в наступній главі "The Soldier's Tale: The War Lovers" переважають не епітети, а саме метафори: hammered into history's coffin [Hyp, с. 125] в описі битви при Айзенкурі, their own small solar systems of blood and tissue [Hyp, с. 148] в описі катастрофи на медичному кораблі, cartoon-character stares [Hyp, с. 148] там само. Це можна пояснити тим, що в цій частині твору переважають не поетичні описи природи й емоційні моменти почуттів, а семантика дії, яка символізує героя-воїна.

Алітерація пов'язує компоненти сполучень слів, що містять метафори, досить складними способами: $illogic\ loops\ that...\ derailed\ our\ dialogues\ [Нур, с. 61],$ де перша частина (епітетна) пов'язана через повтор одних приголосних (l-l), а друга (метафорична) через інший повтор – d-l-d-l.

Перейдемо до зображально-виражального засобу порівняння [8, с. 546]. Порівняння в нашому матеріалі представлені лише як 10% від всіх вибраних сполучень слів.

Порівняння у тексті "Гіперіона" можна побачити, наприклад, в описі зовнішності Солдата. Автор описує його обличчя як таке, що «складається з одних гострих кугів» [Нур, с. 13] і розвиває семантику цього порівняння далі, в іншому порівнянні з алітераційним компонентом: as surely as blood on a knife-blade [Нур, с. 13]. Тут як семантично, так і за допомогою звукового повтору пов'язані компоненти blood і blade, які покликані не тільки підкреслити «гостру» зовнішність героя, але й натякнути на його жорстокість і криваву воїнську долю.

Опис Гіперіону, планети, на якій відбувається основна дія твору, містить «м'яке» порівняння $like\ a$ pointillist's palette [Hyp, c. 32], посилене багаторазовою алітерацією: p-l-t-p-l-t.

Крім того, порівняння зустрічається в описах: his voice carried the cadence of litany [Hyp, c. 80], as red as raw meat [Hyp, c. 87].

Наступний зображально-виражальний засіб – метонімія [7, с. 300; 8, с. 444] – представлений у 8% матеріалу дослідження.

Метонімію в "Гіперіоні" найчастіше можна побачити знов-таки в описах: *illuminated only dust and death* [Нур, с. 37], де окремі характеристики Гіперіону під час війни переносяться на вигляд всієї планети і підкреслюються повтором d-d; *evergreens and everblues* [Нур, с. 44], де згадується яскрава природа тієї ж самої планети, і кольори її переносяться на весь пейзаж.

У метонімічному сполученні слів *removed his remaining rags* [Hyp, c. 86] *rags* уособлює бідність і занедбаність одягу одного з персонажів, і ця характеристика підсилюється повтором r-r-r.

Далі метонімію можна побачити в емоційній сцені (the pounding of my pulse [Hyp, c. 87], де pulse переноситься на поняття «серце» і посилюється алітераційним зв'язком із характеристикою дії; крім того, вона присутня в описі битви при Айзенкурі, де у сполученні слів shod in steel [Hyp, c. 122] steel позначає сталеві підкови коней, яким дивується один з головних героїв — вони вдаються йому страшними і могутніми, адже він ніколи не бачив їх у реальному житті.

Наступний троп — іронія [8, с. 313] складає всього 5% матеріалу. Відповідно, автор "Гіперіону" найчастіше вкладає цей троп у вуста двох героїв — поета-циніка Мартіна Силена, який за століття свого життя бачив все і навчився зі всього глузувати, і католицького священика, героя "The Priest's Tale: The Man Who Cried God", якому відчуття приниженості перед Богом не дозволяє ставитися до себе серйозно.

Перший з цих героїв вживає іронічне алітераційне сполучення слів *old Weeping William Rex* [Hyp, c. 104], яким описує свого старого товариша, бідолашного короля-поета. У наведеному виразі слово *Rex* викликає повагу, але нівелюється алітераційним словосполученням *Weeping William*.

Другий герой іронізує над власною вірою (це відбувається на початку оповідання). Він описує служіння меси у розгромленому і згорілому католицькому соборі через алітераційне словосполучення the reassuring ritual [Нур, с. 34], що, зрозуміло, було далеким від правди. Пізніше, займаючись етнологічним дослідженням невідомого племені бікура, священик іронічно називає себе veteran voyeur [Нур, с. 58], перед цим зауваживши "I find myself hoping to catch a glimpse of a naked Bikura. This is not easy for a Jesuit of forty-eight standard years to admit" [Нур, с. 58].

Останній виділений троп – гіпербола [8, с. 158]. У вибраному матеріалі виявилося лише 2% сполучень слів, що представляють цей зображально-виражальний засіб. Один з них – simply ceased to be [Hyp, c. 46] – вжитий для вираження здивованості, коли герой бачить, як лісову тварину вбиває потужною блискавкою. Другий – the Web's worst village idiot [Hyp, c. 61] – вжитий священиком-етнологом, коли він намагається описати представників племені, яке досліджує.

Підсумовуючи, зазначимо, що розгляд 100 сполучень слів, що містять зображально-виражальні засоби з алітераційним компонентом, вибрані методом суцільної вибірки з твору Д. Сіммонса "Гіперіон", показав наступний розподіл між шістьма знайденими видами тропів: епітет — 63%, метафора — 29%, порівняння — 10%, метонімія — 8%, іронія — 6%, гіпербола — 2%. Помічено, що семантичний компонент одиниць матеріалу набуває додаткової атракції за рахунок присутньої у сполученнях слів алітерації. Доведено, що за допомогою алітерації досягається своєрідне «римування» близьких семантично тропів, які вживаються в подібних ситуаціях або описах конкретних персонажів. У перспективах дослідження — проведення дистрибутивного й компонентного аналізу на матеріалі усього твору Д. Сіммонса "Гіперіон" та його другої частини "Падіння Гіперіону".

Список літератури

- 1. Лотман Ю.М. Анализ поэтического текста / Юрий Михайлович Лотман // Лотман Ю.М. О поэтах и поэзии. СПб. : Искусство-СПБ, 2001. С. 18—254.
- 2. Москвин В. П. О типах и функциях звуковых повторов / Виктор Петрович Москвин // Русская словесность. 2006. № 8. C. 63—69.
- 3. Чернікова О.І. Зіставно-типологічна характеристика ідіокодів звукових повторів в англійському та українському художньому мовленні (на матеріалі оригінальних творів Дж.Р.Р. Толкієна та їх українських перекладів) : дис. ... канд. филол. наук : 10.02.17 / Чернікова Олександра Іванівна. Київ, 2013. 308 с.
- 4. Eco U. Semiotics and the Philosophy of Language / Umberto Eco. —Bloomington : Indiana University Press, 1986. 242 p.
- 5. Jakobson R. The Sound Shape of Language / Roman Jakobson; Linda R. Waugh. Berlin; New York : Mouton de Gruyter, 2002. 336 p.
- 6. Meijer P. J. A. Phonological Encoding: The Role of Suprasegmental Structures / Paul J. A. Meijer. Proef. Nijmegen, 1994. 131 p.

Список довідкової літератури

- 7. Лингвистический энциклопедический словарь / гл. ред. В. Н. Ярцева. М. : Сов. энциклопедия, 1990. 683 с.
- 8. Літературознавчий словник-довідник / за ред. Р.Т. Гром'яка, Ю.І. Коваліва, В.І. Теремка. К. : Академія, 2007. 752 с.

Джередаілюстративного матеріалу

Hyp: Simmons D. Hyperion / Dan Simmons. – NY: Bantam Books, 1995. – 504 p.